

הרהוריו לבה של אם לבן בעדר

בני אותו גידלתי
ועליך כה שמרתי,
שרוי ערש לך שרת
ואותך לא מעט פינקיתי.
והנה בני גדלת
ולצבאי יצאת.

אוֹי אָלִי, אוֹי אָלִי,
בֶּן בְּכָור נָתַת לֵי.

את שרותך הסדייר סיימת,
נקראת למילואים ולשם נחפזת
רק יוצאה והנה פתאום נקפתה.
לייחדך הצערתף וכלל לא סירבון.
כוֹן, כֹּן, לְכֹר חֻנְכָת.
אָך עַל אִימָא כָּלֵל לֹא חַשְׁבָת
וּרְק דָּהָרָת ...

אוֹי אָלִי, אוֹי אָלִי,
בֶּן בְּכָור נָתַת לֵי.

ואימה אותו לנצח זכרת
ולעלם אותו בוכה ומיללת,
אִימָא אוֹתְך שיכלה ולא נכנעה
אני עצובה וכך ממשיכה
ועל גבורתך אהיה גאה.

אוֹי אָלִי, אוֹי אָלִי,
בֶּן בְּכָור נָתַת לֵי.

אִימָא כוֹאֲבָת וּמוֹלָדָת אוֹהֶבת
אִימָא מָה חֹשֶׁבֶת וּמִילִים לְך כוֹתְבוֹת
כשנפְרַדְנוּ אָמְרָת שְׁלוֹם!
מְדוּעַ לֹא לְהַתְּרֹאות.
הַם שׂוֹכְבִּים שֶׁם בְּמִרְוּם
וְאַנוּ כָּאן עוֹמְדִים דָוָם!!!!

אוֹי אָלִי, אוֹי אָלִי,
בֶּן בְּכָור לְקַחְתִ לֵי!!!

לִי דָבָר אֶחָד נוֹדָע
שְׁבָנִי מִקְרָב לֹא שָׁב!!!

נכתב ע"י דינה לוי –
טホן 8 קריית יובל,
ירושלים

ב- 6 באוקטובר דהרו הבחרים
... על טנקים ווחלמים.
צלחו אגמים ועברו את הגשרים
הם... הם... השרויונאים.

מה קרה ? מה קרה ?
איש לא ידע !!!

אר הסטיו עבר וחורף בא
והמלחמה טרם נסתיימה
הסטיו היה דמים
ולשלכת היו הבנים.
המלחמה קשה והחעה ארוכה,
למה, למה, את מה רעה ?

מה קרה ? מה קרה ?
איש לא ידע !!!

מלחמות ומלחמות, די לנו בקורבנות
כך הם השרויונאים, להילחם יודעים.
מי נפל ומי חזר,
מי מתנק לא יצא ועל אחיו לא ידע.
נלחמו בגבורה והובאו לקבורה.

מה קרה ? מה קרה ?
איש לא ידע !!!

תפילה עצוב וכואב של אם

ראה אלוהים את בניך נופלים,
ופנים להם זוהרים
ונשומות טהורות כי לא סתם בניהם -
מפני יקרים.

את הלילה נחת להם לישון
והיום למנוחה,
תאה מנוחתם בגין העdon של לוחמים,
כי בדם ובחיותם אנו פה חיים.

תן להם קיז,תן להם סתו וgam אביב;
ופרחי הבר יצמחו -
SHOWNSIM ונייצנים וגם ריח אורניים יתנו ריחם
וציפורים יציצו על העצים -
והזמיר ישיר להם שיר עצוב וגם שמח;
וגם שמש שחטים וירח שיאיר
ואם שכחתי דבר מה,
תשלים אותו - אתה - אלוקים.

פניהם אליך ירושלים,
בכى על בניך כי בניהם אלו היו ואינם,
גם אבני הכותל בוכות הן.
על פסגת הר הצופים מרחפות נשמהם,
האיiri פניך לבניך -
אם בחיותם ואם במותם
לא שכחו אותך ירושלים.
ראי אמהות ואבות בוכים וכוראים
כי אמהות בעצב ילדו בניהם,
אל תחדלי מלבדות ירושלים.
האגמים מלאו דמיים של הבנים -
והנהרות מלאות דמעות של אמהות

ואתה אלוקים - חדל מאתנו את הגזרות הללו,
שישכון שלום בארץ.
עד متى יבכו אמהות על בנייהם?
ושלא נדע עוד מלחמות לעולם ועד !!!

amen !!!!!

שיר אהוב עליי ועל בני

אימא, אימא הירח שר לך אימא
אימא משם אשלח לך *אגרת
כדי שתשמרי לזכורת.

כן, כן בני, אתה אגרת
לה שלחת ולאימא בזזה
רק הכאבת.

תמיד שרת את המלים הללו -
מי ישיר לאימא את השיר
אשר אהבה כל כך -
אימא תמשיך לשיר לך
רק שירים עצובים.

- השיר נכתב כהגובה מאוחרת, לתקופה בה שרת יעקב במלחמת העצמאות. הוא כתב לאימא באיגרת מילים קשות על, שם לא ישמעו ממנו, שיחפשו את שמו מעל דפי העיתונים.

יום הזיכרון לחללי צה"ל תשל"ה - 14.4.1975

לזכרם של הבנים

יש בפי כמה מילים לומר לך ארצי ולירושלים בירתי.
לא מחול וריקוד לך זימרתי, לא כסף זהב לך הבאתי,
לא בכינור ונבל לך ניגנתי, לא צאן ובקר לך נתתי –
את בני בכורי יעקב לך שכלהתי, את דמי ובשרי לך הקדשתי.
למען מולדתי ועמי החי בציון, חי עמו וחיים גם הבנים.

השלום עוד לא הגיע, בקרוב הוא יופיע,
או העם כולם ישמה, ולבנו גם יפרח –
השדות יצמחו ופרחים יפרחו, ואת הבנים לא ישכחו
את דםם שם שפכו, וביום הזיכרון אותם יזכירו.

אמי, אמי, אל תבכי,
רק פרחים על קברי פזרי.

נכתב ע"י: דינה לוי
טהון 8 - קריית יובל
ירושלים

מהדורה 1.5.2006
הודפס ע"י דליה פרוכטניש

שיר לשריון

ראיתי אותו בטנק הדוחה
ראיתי אותו בקרב יוצא
באויב הוא משקיף ווורה למרחק
משקפת בעיניו ומביט למרחוק
כי המפקד פקדת נותן.

שיפספס עלי שיפספס
ושאותי יציל רק נס.

ראיתי איך עיניו עייפות
ראיתי איך עיניו בוערות
זה מפני שלילות לא ישן
ורק על הקרב חשב וחשב.

שיפספס עלי שיפספס
ושאותי יציל רק האל.

ראיתי אותו מאובק ועייף
ראיתי אותו מול ירח צוהל
כלים בידיו ובטנק מטפל
הלילה ירד על אנשי השריון.

שיפספס עלי שיפספס
ואותי יציל רק נס.